

Institutiile oculte antice si medievale

AREOITI. Societate secretă de origine tahitiană. Membrii ei erau preoti, dar si mireni, împărțiti în 7 grade, fiecare dintre ele tatuat pe corp. În timpul procedurii de initiere, neofitii erau supusi mai multor probe, fiind considerati personaje tabu - mediatori între Dumnezeu si semenii lor. Cu ocazia solstitiului de iarnă se organizau ceremoniale specifice la care participau toti membrii societății.

ARVALI. Preoti romani, membrii ai unui colegiu care practicau cultul lui Ceres, colegiu care, potrivit legendei, a fost fondat de Romulus. Acesta a fost primul grup de preoti care se numeau între ei cu apelativul frate, pentru a desemna pe toti cei ce practicau această religie si a căror îndatorire consta în a participa la ritualuri de sacrificiu pentru a spori rodnicia pământului.

Colegiul arvalilor era organizat după ritualuri precise, fiind condus de un Maestru, asistat de un Pro-Maestru, care vegheau la respectarea regulilor stabilite. După luna plină din mai, arvalii organizau mari sărbători în onoarea lui Ceres.

AVENGERII. Societate secretă constituită în Sicilia, în anul 1186, pentru a răzbuna relele publice.

BEATI PAOLI. A apărut în Sicilia si s-a răspândit nu numai în această insulă mediteraneană, dar si în Calabria (provincie din sudul Italiei). Se pare că fondatorul ei, un anume Paul s-a autointitulat *Sfântul Paul*. Membrii săi au fost oameni obisnuiti ai tinuturilor respective.

BELLI PAARO. Societate secretă liberiană, al cărei cult constă în descrierea frăției cu spiritele mortilor. Membrii acestei societăți au un obicei intitulat "Belli Paaro", despre care spun că reprezintă o nouă nastere, o încorporare în comunitatea spiritelor si a sufletelor. Cei ce aderă la Belli Paaro devin buni cunoscători ai problemelor spirituale, iar societatea este considerată o fraternitate a celor ce au trecut împreună prin aceste încercări.

Neofitul dezbrăcat era condus într-o pădure mare unde, în timpul initierii primea un alt nume si recita versuri în favoarea lui Dumnezeu ("Belli", în limba locală); serbarea de initiere urma după 5 ani de izolare aproape totală a neofitului.

CAMARADERIA. Asociatie a ucenicilor si calfelor (singurele grade pe care le posedă), cu ritualuri conservatoare, ce a păstrat multe din fazele initierii practicate în *Misterele antice*. Membrii săi posedau un limbaj secret, simbolistică proprie, parole si semne vestimentare distinctive; aveau, de asemenea, cântece si ritualuri funerare proprii. Calfele grupate în Camaraderie au format 3 mari asociatii: *Copiii lui Solomon* (supranumitî "lupi"); *Copii mesterului Iacob* (supranumitî "vârcolaci") si *Copii mosului Soubisse* (numitî "câini").

Începând din anul 1702, asociatiile *Camaraderiei* au fost sistematic persecutate, ceea ce a condus la destrămarea lor pe tot cuprinsul continentului european unde apăruseră.

CANDIDATII. Sectă caucaziană cunoscută și sub numele *Sefidd-Schamegan* (cei îmbrăcați în alb). Posedau o învățatură proprie despre transformările spiritului uman între viață și moarte.

CAVALERII APOCALIPSEI. Societate secretă formată în Italia, în anul 1693, pentru “a apăra Biserica împotriva Anticristului”. Bazele societății au fost puse de Augustino Gabrino, fiul unui comerciant din Brescia. Inchiziția a reușit să desfășoare societatea în scurt timp, împrăștiindu-i pe cavalerii acuzați de a fi avut scopuri politice.

CAVALERII DE CALATRAVA. Ordin religios și militar spaniol, fondat în 1158, la Calatrava (Noua Castilie) pentru apărarea împotriva maurilor.

CAVALERII MESEI ROTUNDE. Pornit în căutarea cupei Graalului, regele Arthur primește o sabie cu puteri oculte, faimoasa Excalibur (Lancea Destinului, Lancea Sfântă), care se spunea că-l apără pe posesorul ei de forțele Răului, conferindu-i puteri miraculoase, inclusiv pe aceea de stăpân al lumii, cât se afla în posesia ei.

CAYENNE. Școala care funcționa lângă santierul catedralei și prin care se transmiteau în mod ritual secretele de construcție. Este fără corespondent în limba română, am putea desemna prin acest termen, un fel de “breaslă”, de “club”, de “școală de arte și meserii”, în care meserii, constructorii ai catedralelor Evului Mediu transmiteau ucenicilor și calfelor (companionilor) unele din secretele meseriei de zidar.

CĂȘTILE GALBENE. Societate secretă chinezească, înființată de împăratul Sing-ti, în secolul al II-lea după nașterea lui Hristos. Printre membrii săi s-au numărat și numeroși oameni de litere chinezi atrași de puterea politică.

COMPANIA SFÂNTULUI SACRAMENT AL ALTARULUI. A fost creată în anul 1641 la Marsilia, iar după 6 ani, la solicitarea preotului Armand Baric, Compania a preluat până în 1650, spitalul din Grave, pentru a-l amenaja în scopuri de caritate. În 1651, Compania a înființat un “seminar pentru științele înalte”, numit Seminarul Sfântului Petru; din 1658, acest seminar a fost înlocuit cu Seminarul Noilor Convertiți, pe lângă care a fost constituit Institutul Fiicele Copilăriei, care a funcționat până la sfârșitul secolului al XVII-lea, având ca scop îngrijirea săracilor.

COMPANIONAJ. Școală pentru continuarea inițierii ucenicilor, în meseria de zidar. După A. Nataf, “se întâlnesc astfel, asociații de constructori atât la greci (eterii), cât și la romani, când, spre anul 715 înainte de Hristos, regele Numa indexează <collegia> de mesetugari, printre care cele de <tignari>: dulgheri și constructori. Fiecare colegiu posedă o casă comună unde au loc <agape>, prezidate de un <magister cenae>, și unde se desfășoară ceremonii dedicate divinității sub semnul cărei se află colegiul, (...) detinătorul secretelor profesionale ce reprezintă capitalul grupului. Membrii săi folosesc în mod ritual gesturi, semne și contact, care, în afara semnificației lor religioase, permit inițiatilor din diferite colegii să se recunoască între ei și să stabilească astfel un lanț solidarității.

Colegiile romane au fost influentate de greci, ei însisi influentati de egipteni, de persi, sirieni si evrei.(...) în 1326, sub pontificatul lui Ioan al XXII-lea, conciliul de la Avignon reiterează interzicerea confreriilor, impusă deja în 1189 de conciliul de la Rouen. Li se reproșează limbajul si obiceiurile specifice”.

Începând din secolul al XIII-lea, *Companionajele*, confreriile sau gildele se laicizează; în 1268, Etienne Boileau, magistrat al lui Ludovic cel Sfânt le sistematizează cadrul juridic de actiune în Franta, iar în 1376 se pun bazele Companiei zidarilor din Londra (care, în 1742 devine Fraternitatea zidarilor). În 1401 se consemnează o revoltă a lucrătorilor cu greve si represiuni. În 1459, la Regensburg, mesterii pietrari își unesc statutele celor patru loji conducătoare - din Strasbourg, Koln, Viena si Berna. În 1571, un edict condamnă categoric confreriile. În 1655, o sentință numită “de la Sorbona” reiterează condamnarea. În 1789, începând cu luna august, companionii participă la agitarea lucrătorilor si cer măriti de salarii. În 1791, legea Le Chapelier interzice corporatiile. În secolul al XIX-lea, *Companionajul* se va amesteca uneori în miscarea muncitorească pe cale de a se naste.

COMPANIONII DATORIEI. Organizatii de constructori francezi ai Evului Mediu. Reuneau pietrari (“companioni trecători” sau “vârcolaci”), dulgheri de trunchiuri bătrâne, tâmplari (“devoranŃi” sau “câini”, pentru că trupul Mesterului Hiram, Marele Arhitect al templului lui Solomonar fi fost descoperit de câini, deveniti de atunci animale fidele) si lăcătusi. Se mai numeau si *Copiii Mesterului Jacques* sau *Copiii Mesterului Soubise* si aveau rituri proprii. Mai multe asociatii erau în componenta *Companionilor Datoriei*: asociatia tăbăcarilor, tipografilor, turnătorilor, fabricantilor de cuie etc.

COMPANIONII DATORIEI DE LIBERTATE. Alte organizatii de constructori francezi ai Evului Mediu. Se mai numeau *Copiii lui Solomon* (de la templul cu acelasi nume înălțat de Mesterul Hiram) si aveau, la rândul lor, rituri proprii. Membrii erau pietrari (companioni străini sau lupi), tâmplari, lăcătusi, munteni din Alpi (“gavots”, cei care dansau “gavota”), toti numiti ai Datoriei de Libertate. “Își semnau cu propriul sânge afilierea. În zilele noastre se mărginesc să se înŃepe cu o penită. (...). În Franta există azi trei asociatii distincte: Asociatia Muncitorească a Companionilor Datoriei, Federatia Companionilor din Constructii si cu Alte Activități, Uniunea Companionilor” (A. Nataf).

CONSILIUL SUPREM AL ILUMINATIILOR. Organizatie mondială, ultrasecretă, întemeiată cu aproape două milenii si jumătate în urmă, pe vremea lui Alexandru Macedon, în Mesopotamia, sub numele de *Frăția sarpelui*, având ca menire initială distrugerea colosalului imperiu al lui Alexandru cel Mare, ce se întindea de la Dunăre, până la fluviul Ind. Prima “victorie” a organizatiei a fost chiar distrugerea faimosului imperiu, asasinarea lui Alexandru cel Mare fiind începutul sfârșitului. Ulterior, *Frăția sarpelui* s-a transformat în organizatia cu acest nume, care, la scară planetară, se compunea din 99 de membri, alesi pe viață, prin cel mai desăvârșit vot secret.

CRUCIATII TRANDAFIRULUI. Organizatie mistică întemeiată de împăratul Carol cel Mare la începutul secolului al IX-lea. Se pare că prima “lojă oficială” a fost

constituită la Wormes în anul 1100.